

-1-

Yanık Ömer, her savaştan bir yara taşıyor;
Yanık Ömer, yiğit Ömer öğünmeden yaşıyor.
Kurtuluş savaşında yirmi sekiz yaşında,
Mangasının başında, taşıyor...
Yanık Ömer, yiğit Ömer siperleri aşıyor.

-2-

Savaş biter. Yanık Ömer köye döner;
Köylü bütün bayram eder.
Yanık Ömer kullulanır;
Nişanlısı mutlulanır.

Serbest

Sofyan (♩ = 76)

Sa vaş bi ter ya nık Ö mer kö ye dö ner

Köy lü bü tün bay rame der ya nık Ö mer kut lu la nır

Ni şan lı sı mut lu la nır (---SAZ---)

Nim Sofyan (♩ = 58)

Hey ya nık Ö mer at tan i ner Pem be gü le

bağ lar ke mer Köy lü le re gi der ha ber Düg ü ne düğ ü ne

(---SAZ---)

(♩ = 76)

E li ne kı na ya kar baş ı na tel ler ta kar Bel in de al tın ke mer öyle a

la na çı kar Hey Pem be gül (---SAZ---) al la nır (---SAZ---)

pul la nır (---SAZ---) ya nık Ö me rin köy ü ne düğ ün a la yı yol la nır (SON)

-3-

Yanık Ömer attan iner,
Pembeğül'e bağlar kemer;
Köylülere gider haber:
Düğüne; düğüne!...

-4-

Eline kına yakar, başına teller takar;
Belinde altın kemer, öyle alana çıkar.
Pembeğül allanır, pullanır;
Yanık Ömer'in köyüne düğün alayı yollar.